

"Maun" surəsi Məkkədə nazil olmuşdur, yeddi ayədir. Xülasə olaraq iki qrup insandan bəhs edir. Bunlar:

1. Allahın nemətini inkar edən, hesab və cəza gününü təkzib edən kafirlər.

2. Etdiyi əməllərlə Allahın razılığını düşünməyən, əksinə riya üçün əməl edib namaz qılan münafıqlar.

Allah-Təala bunlardan birinci qrupun mənfi sifətlərindən bir neçəsini qeyd edir. Bunlar yetimə xor baxmaq, yetimi itələyib qovmaq, haqqını verməmək kimi xüsusiyyətlərdir. Bu cür insanlar xeyriyyəçilik, yaxşılıq etməz, yaxşı iş görməzlər. Yoxsula və fəqir-füqərəyə haqqını verməz və onlara yardım da etməzlər. Onlar nə Rəbbinə ibadət edərək gözəl əməl işlərlər, nə də insanlara yaxşılıq edərlər.

"(Ya Peyğəmbər!) **Dini** (haqq-hesab gününü) **yalan hesab ed ni** (Əbu Cəhli) **gördünmü?**
O el adamdır ki, yetimi it ni yib qovar
(haqqını verməz);
V
(xalqı)
yoxsulu yedirtm y r ğb tl ndirm z
(nə özü fəqiri yedirdər, nə də özgəsini qoyar)" (1-3).

İkinci qrupa gəlincə, bunlar namazlarında qəflət içində olan münafıqlardır. Namazlarını vaxtı-vaxtında qılmazlar. Mənasını dərk etmədən, şəkllər namaz qırlar, əməllərini göstəriş üçün edərlər. Bu cür insanlar onlara "Saleh insanlar" deyilsin deyə, göstəriş üçün insanların qarşısında namaz qırlar, "təqva sahibləri" deyilsin deyə xüsu içində görünməyə çalışırlar, "səxavətli idirlər" deyilsin deyə məcbur, istəməyə-istəməyə sədəqə verərlər. Bunların digər işləri də şöhrət və göstəriş üçündür.

Surə bu iki qrupu da əzab və həlak ilə təhdid edir. Bu əməllərin qarşılığını heyretə gətirən və qeyri-adi bir şey olduğunu göstərən bir üslubla, bunun böyük bir çirkinlik olduğunu bildirərək onları şiddətli bir şəkildə qınayır.

"Vay halına o namaz qılanların ki, Onlar öz namazlarından qafildirlər (səhlənkarlıqları üzündən namazlarını vaxtlı-vaxtında qılmazlar);

Onlar

(namazlarında)

riyakarlıq edər, Və

(xalqa)

zəkat verməyi qadağan edirlər

(yaxud xəsislik göstərərək bir iş üçün qonum-qonşuya lazım olan qab-qacağı verməkdən imtina edirlər) (4-7).

Bunlar, azca da olsa, insanlara fayda vermək istəmzlər. Maun:- iynə, balta, qazan, duz, su və bənzəri istifadə olunan hər cür alet və məişət əşyalarıdır. Ayədə, bu sadə və az şeylər üçün xəsislik edib ehtiyacı olana verməmək qadağan edilmişdir. Çünki bunlar üçün xəsislik etmək, həddindən artıq xəsislikdir. Bu isə insanlıq xüsusiyyətini aradan qaldıran bir davranışdır.